

Republika e Kosovës
Republika Kosova-Republic of Kosovo
Gjykata Kushtetuese / Ustavni sud / Constitutional Court

Priština, 12 jula 2010
Br. ref.: RK 35/10

ODLUKA O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

Slučaju br. KI 44/09

Podnosilac zahteva

Metush Haziri

protiv

Presude Vrhovnog Suda Kosova, A.Nr.2705/2007

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednik
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija, i
Iliriana Islami, sudija

Jednoglasno usvaja sledeću **Odluku** o neprihvatljivosti slučaja.

UVOD

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac Zahteva je g. Metush Haziri iz Uroševca.

Osporena odluka

2. Presuda Vrhovnog Suda Kosova, A.Nr. 2705/2007 od dana 10. marta 2008.

Predmetna stvar

3. Dana 28. septembra 2009. g. Metush Haziri iz Uroševca je Ustavnom Sudu podneo zahtev koji je zaveden pod brojem Nr. KI 44/09. Podnosilac zahteva osporava zakonitost Presude Vrhovnog Suda Kosova A.Nr. 2705/2007, za pravo na penziju.

Pravni osnov

4. Član 113.7 Ustava Republike Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav); Član 20 Zakona Nr. 03/L-121 o Ustavnom Sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon), kao i član 55 Poslovnika o Radu Ustavnog Suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Sažetak postupka pred Sudom

5. Zahtev je Ustavnom Sudu podnet dana 28. septembra 2009. Predsednik Suda je imenovao Ilirianu Islami za sudiju izvestioca i odredio veće za razmatranje u sastavu od sudija Altay Suroy, predsedavajući, Almiro Rodrigues i Gjyljeta Mushkolaj. Dana 16. juna 2010. Sud je razmotrio prihvatljivost zahteva podnosioca zahteva.

Činjenice

6. Podnosilac zahteva je u svom zahtevu objasnio da je od dana 15. marta 1973. do 30. juna 1989. radio u državnim organima. U skladu sa Članom 39 Zakona o osnovnim pravima iz penzijskog i invalidskog osiguranja, SIZ – Penzijsko Invalidskog Osiguranja, Organizaciona Jedinica Uroševac je donela Rešenje NR-V-3468/7006799138 od 10. jula 1992. kojim se podnosiocu zahteva priznaje pravo na starosnu penziju od 01. jula 1989.
7. Dana 6. decembra 1989. Komisija za Administrativna i Kadrovska pitanja Izvršnog Veća Skupštine SAP Kosovo je na osnovu Člana 124 Zakona o Unutrašnjim Poslovima, prema kojem se "Ovlašćenim službenim licima svakih dvanaest meseci efektivnog rada na ovim poslovima računa kao šesnaest meseci staža (iskustva) osiguranja", donela Rešenje kojim se Odbija zahtev podnosioca za povratak (vraćanje) na radno mesto.
8. Nakon 1999. godine i osnivanja Privremenih Institucija Samouprave, podnosilac zahteva je od Odeljenja za penzijsku administraciju Kosova, Ministarstvo za Rad i Socijalnu Zaštitu zatražio nastavak prava na penziju u skladu sa Odlukom NR. 3468/7006799138 od 10. jula 1992.
9. Dana 22. oktobra 2007. Sektor za Žalbe Odeljenja Penzijske Administracije Kosova, Ministarstvo za Rad i Socijalnu Zaštitu je odgovorio na podnesak podnosioca zahteva, u kome naglašava da prema Uredbi UNMIK-a Nr. 2000/10 Administrativno Odeljenje za Zdravstvo i Socijalnu Zaštitu nije sledbenik – sukcesor SIZ – Penzijsko i Invalidskog Osiguranja Kosova. Naglašava se i da je posebnim Uputstvom Nr.3/2001 osnovan Fond za Društvena Osiguranja Kosova i da se od dana 1. jula 2002. osnovne penzije od strane Prelaznog Odeljenja i Odeljenja Socijalne Zaštite obezbeđuju samo za osobe starije od 65 godina u visini od 40 evra.
10. Takođe je istim odgovorom odbijen zahtev podnosioca za penziju za ograničene sposobnosti, zbog činjenice da je nakon stručnih lekarskih pregleda konstatovano da kod podnosioca ne postoji trajna i potpuna ograničena sposobnost.
11. Dana 29. jula 2008. Odeljenje Penzijske Administracije Kosova, Ministarstvo za Rad i Socijalnu Zaštitu, je odgovorilo na Žalbu Podnosioca zahteva za starosnu penziju (penzija koja se stiče na osnovu doprinosa), gde se naglašava da se zahtev podnosioca

ne može realizovati zbog nedostatka zakonske infrastrukture i nedostatka budžetskih sredstava;

12. Dana 10. marta 2008., Vrhovni Sud Kosova je doneo Presudu sa brojem reference: A.nr.2705/2007 kojom je utvrđeno da su administrativni organi pravilno primenili zakon primenljiv na Kosovu i da Tužilac ne ispunjava zakonske uslove za priznavanje zatraženog prava, gde se kao rezultat Tužba Odbija kao neosnovana.

Procena prihvatljivosti zahteva

13. U cilju odlučivanja o zahtevu podnosioca, Sud je na početku razmotrio raspoloživu dokumentaciju i analizirao da li je podnosilac zahteva ispunio kriterijume dopuštenosti, kako se predviđa Ustavom. U vezi sa ovim, Sud se poziva na Član 113.7 Ustava, koji predviđa sledeće:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisana zakonom”

Iz podnete dokumentacije se utvrđuje da je podnosilac zahteva iscrpeo sva pravna sredstva utvrđena zakonom.

14. Član 48 Zakona utvrđuje:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.”

Podnosilac zahteva nije jasno naglasio ili definisao za koja prava i slobode on tvrdi da su mu prekršena prema Ustavu i nije nijednom konkretnom činjenicom potkrepio konkretnu povredu nekog ustavnog prava koje mu je eventualno prekršeno. Pored toga, podnosilac zahteva nije predstavio nijedan dokaz – relevantnu činjenicu kako bi pokazao da su administrativni ili sudski organi počinili neku povredu njegovih prava koja su garantovana Ustavom (vidi Vanek v. Republika Slovačka, ESLJP Odluka o Prihvatljivosti slučaja Nr.53363/99 od 31. maja 2005.). Samim tim, Sud **ne može da** smatra da je podnosilac zahteva ispunio kriterijum utvrđen u Članu 48 Zakona.

15. Član 56 Zakona utvrđuje:

“Rokovi o pokretanju postupaka za koje je nadležan Ustavni sud, a koji su određeni ovim zakonom i oni koji su pokrenuti pre stupanja na snagu ovog zakona će početi da važe na dan stupanja na snagu ovog zakona.”

Član 56 Zakona je u svezi sa članom 49 Zakona, kao u nastavku, i on određuje vremenske rokove za podnošenje individualnih zahteva prema Članu 113 (7) Ustava i Članu 47 Zakona:

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta.”

U vezi sa ovim, Sud primećuje da je zahtev podnosioca Ustavnom Sudu dostavljen dana 28. septembra 2009., da je poslednja Odluka u vezi sa ovim slučajem, odluka Vrhovnog Suda Kosova od 10. marta 2008. i da se predmet odnosi na period koji datira pre dana stupanja Ustava na snagu (vidi Blečić v. Hrvatska zahtev br.

59532/00, Presuda ESLJP-a, 29. juli 2004.), dakle, zaključuje se da je zahtev zastareo.

Ali i u slučaju da je ovaj zahtev bio podnet u skladu sa vremenskim rokom, Sud nije našao da je u ovom slučaju prekršeno neko ustavno pravo.

IZ OVIH RAZLOGA

Nakon što je Sud analizirao sve činjenice i dokaze predstavljene od strane podnosioca zahteva i nakon razmatranja slučaja, u skladu sa Članom 113 (7) Ustava, Članom 20 Zakona i Članom 55 Poslovnika, na zasedanju održanom 12. jula 2010. god. na zasedanju održanom 12. jula 2010. god, jednoglasno donesi:

ODLUKU

- I. **DA ODBIJE** zahtev kao neprihvatljiv.
- II. Ova Odluka će se poslati strankama i objaviće se u Službenom Glasniku u skladu sa članom 20(4) Zakona.
- III. Ova Odluka stupa na snagu odmah.

Sudija Izvestilac

Dr. Ilirana Islami, s.r.

Predsednik Ustavnog Suda

Prof. Dr. Enver Hasani, s.r.